№ 12. Warszawa, dnia 31 grudnia 1921 r. Rok II.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARSZAWSKIEGO.

Cena numeru pojedyńczego 195 mk.; Adres Redakcji i Administracji: Urząd Wojewódzki ul. Bielańska 9. Telefon Administracji: 243-35.

BONI CIVIS EST LEGES NOSSE IISQUE OBTEMPERARE.

DO P. T. PRENUMERATORÓW.

Celem uniknięcia przerwy w dalszej wysyłce Dziennika Urzędowego Województwa Warszawskiego, Administracja prosi P. T. Prenumeratorów o wyrównanie rachunków za rok 1921 i o nadesłanie zaliczki za rok 1922 najpóźniej do dnia 10 lutego 1922. Należność za 12 numerów 1921 r. wynosi Mk. 1365. Tytułem zaliczki na rok 1922 zechcą P. T. Prenumeratorzy nadesłać pod adresem Administracji, Bielańska 9 Mk. 500.

I.

173.

Wykaz ważniejszych ustaw i rozporządzeń ogłoszonych w grudniu r. ub.

w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i w Monitorze Polskim.

APROWIZACJA.

Dz. Ust. Nr. 106, poz. 774. Ustawa z dnia 17 grudnia 1921 roku w przedmiocie przekazania czynności Ministerstwa Aprowizacji

Dz. Ust. Nr. 108, poz. 794. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 21 grudnia 1921 r. w przedmiocie likwidacji podległych Ministrowi Aprowizacji urzędów.

Mon. Pol. Nr. 285, poz. 347. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji z dnia 25 listopada 1921 r. w przedmiocie uchylenia instrukcji z dn. 25 kwietnia 1921 r. w sprawie przewozu artykułów pierwszej potrzeby (Monitor Polski Nr. 101).

BEZPIECZEŃSTWO PUBLICZNE.

Dz. Ust. Nr. 101, poz. 732. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 grudnia 1921 r. w sprawie opłat za rozpatrzenie film kinematograficznych.

Mon. Pol. Nr. 275, poz. 337. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 listopada 1921 r. w przedmiocie podwyższenia opłat za paszporty zagraniczne.

GŁÓWNY URZĄD MIAR.

Dz. Ust. Nr. 101, poz. 733. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 3 grudnia 1921 r.

w przedmiocie zmian wysokości opłat za czynności urzędów miar na obszarze b. zaborów austrjackiego i rosyjskiego.

Dz. Ust. Nr. 108, poz. 790. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 grudnia 1921 roku wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie podwyższenia opłat probierczych.

GŁÓWNY URZĄD ZIEMSKI.

Dz. Ust. Nr. 101, poz. 731. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 5 grudnia 1921 r. w przedmiocie zmiany kompetencji terytorjalnej niektórych powiatowych urzędów ziemskich.

Dz. Ust. Nr. 106, poz. 767. Ustawa z dnia 2 grudnia 1921 r. o umowach nabycia nieruchomości, sporządzonych na imię osób podstawionych oraz o wykupie majątków sprzedanych z powodu ograniczeń narodowości polskiej.

KOMUNIKACJA.

Dz. Ust. Nr. 95, poz. 702. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 2 listopada 1921 roku w przedmiocie przedłużenia terminu ważności i zmiany postanowienia o ograniczeniu odpowiedzialności kolei w bezpośredniej komunikacji towarowej między stacjami kolei polskich i austrjackch.

Dz. Ust. Nr. 96, poz. 704. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 27 października 1921 r. o otwarciu tymczasowego ruchu osobowego na linji Kutno — Strzałków.

Dz. Ust. Nr. 97, poz. 708. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 20 października 1921 r. w przedmiocie taryfy osobowej i bagażowej na kolejach normalno - szerokotorowych.

Dz. Ust. Nr. 104, poz. 757. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 10 grudnia 1921 roku o podwyższeniu taksy opłat za roboty fizyczne, wykonywane w urzędach celnych przez pracowników kolei państwowych.

Dz. Ust. Nr. 104, poz. 758. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 10 grudnia 1921 roku o podwyższeniu i zmianie taksy komisowego, pobieranego przez ajencje celne polskich kolei państwowych.

Dz. Ust. Nr. 104, poz. 760. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 15 grudnia 1921 roku o zmianie i uzupełnieniu taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, stosowanej do przewozów kolejami wąskotorowemi.

Dz. Ust. Nr. 108, poz. 791. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 15 grudnia 1921 roku w sprawie taryfy na przewóz towarów w ruchu tymczasowym na budującej się linji Kutno — Płock.

SPRAWY MIESZKANIOWE.

Dz. Ust. Nr. 94, poz. 697. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 października 1921 roku w przedmiocie zawierania umów najmu i podnajmu mieszkań i innych pomieszczeń w gminie miasta Rypina.

ORGANIZACJA WŁADZ.

Dz. Ust. Nr. 97, poz. 710. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 21 listopada 1921 r. o uzupełnieniu postanowień rozporządzenia o ogranizacji władz i urzędów skarbowych.

Dz. Ust. Nr. 104, poz. 750. Uchwała Sejmu Ustawodawczego z dnia 16 grudnia 1921 r. w przedmiocie zmniejszenia ilości władz, urzędów i zakładów państwowych oraz personelu w nich zatrudnionego.

POCZTA I TELEGRAF

Dz. Ust. Nr. 106, poz. 778. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 26 października 1921 roku w przedmiocie wprowadzenia płatnych blankietów nadawczych.

Mon. Pol. Nr. 294, poz. 351 Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 30 listopada 1921 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia z dnia 19 listopada 1920 r. o doręczaniu przekazów pocztowych i czekowych z pieniędzmi tudzież listów wartościowych odbiorcom do domu.

PRACA I OPIEKA SPOŁECZNA.

Dz. Ust. Nr 94, poz. 699. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej i Ministra b. dzielnicy Pruskiej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem Skarbu z dnia 15 listopada 1921 r. o obowiązku zatrudniania ciężko poszkodowanych inwalidów wojennych.

Dz. Ust. Nr. 96, poz. 707. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych, Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Skarbu oraz Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 22 listopada 1921 r. o obsadzeniu wolnych miejsc pracy w zakładach samorządowych oraz prywatnych, subwencjonowanych i koncesjonowanych przez Państwo.

Dz. Ust. Nr. 104, poz. 759. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 10 grudnia 1921 r. o wykonaniu w nocy oraz w niedzielę i dni świąteczne robót poprzedzających produkcję w piekarstwie.

PRZEMYSŁ I HANDEL.

Dz. Ust. Nr. 103, poz. 744. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 listopada 1921 r. w przedmiocie przepisów o budowie, ustawianiu i dozorze kotłów parowych, używanych na lądzie.

Dz. Ust. Nr. 103, poz. 746. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 2 grudnia 1921 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Spraw Wewnętrznych o wysokości i porządku pobierania opłat za dozór kotłów.

Dz. Ust. Nr. 103, poz. 747. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 grudnia w przedmiocie wydawania pozwoleń na ustawianie, przenoszenie i używanie kotłów parowych.

Dz. Ust. Nr. 106, poz. 772. Ustawa z dn. 17 grudnia 1921 r. o przedłużeniu mocy obowiązującej ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. w sprawie udzielenia Ministrowi Przemysłu i Handlu nadzwyczajnych pełnomocnictw do uregulowania spraw opałowych.

Dz. Ust. Nr. 108, poz. 786. Ustawa z dnia 6 grudnia 1921 r. w sprawie zmiany brzmienia art. 2 ustawy z dnia 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowemi.

Dz. Ust. Nr. 108, poz. 797. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 grudnia 1921 r. w przedmiocie przedłużenia mocy prawnej patentów na wynalazki oraz świadectw ochronnych na wzory rysunkowe, modele i znaki towarowe udzielone na zasadzie poprzednio obowiązujących ustaw.

Mon. Pol. Nr. 284, poz. 346. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 24 listopada 1921 r.

w przedmiocie instrukcji dla komisji rozjemczych i komisji rzeczoznawców dla załatwiania spraw, dotyczących cen za energję elektryczną.

Mon. Pol. Nr. 290, poz. 349. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 19 grudnia 1921 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych w sprawie rekwizycji węgla dla polskich kolei państwowych.

ROLNICTWO.

Dz. U. Nr. 104, poz. 761. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 15 grudnia 1921 r. w przedmiocie norm szacunkowych zwierząt domowych dla wymiaru podatku procentowego.

SĄDOWNICTWO ADMINISTRACYJNE.

Dz. U. Nr. 104, poz. 756. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 grudnia 1921 r. w sprawie częściowej zmiany rozporządzenia z dnia 21 lutego 1919 r. o postępowaniu karno-administracyjnem.

SKARBOWOŚĆ.

Dz. U. Nr. 94, poz. 692. Ustawa z dnia 15 listopada 1921 r. o Skarbie Narodowym.

Dz. U. Nr. 95, poz. 700. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14 listopada 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Dz. U. Nr. 96, poz. 706. Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 12 listopada 1921 roku o uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 31 grudnia 1920 r. o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznemi.

Dz. U. Nr. 97, poz. 709. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 22 listopada 1921 r., zmieniające niektóre postanowienia rozporządzenia wykonawczego z dnia 31 maja 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania drożdży na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austrjackiego.

Dz. U. Nr. 98, poz. 711. Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 24 listopada 1921 r. w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 listopada 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Dz. U. Nr. 100, poz. 717. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1921 r. w sprawie podwyższenia podatku spożywczego od oleju skalnego na obszarze Rzeczypospolitej.

Dz. U. Nr. 100, poz. 718. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1921 r. o podwyższeniu akcyzy od zapałek.

Dz. U. Nr. 101, poz. 726. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 października 1921 r. w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia wykonawczego do ustawy o opłatach stemplowych od ubezpieczeń.

Dz. U. Nr. 101, poz. 728. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 października 1921 r. w przedmiocie poboru na rzecz Skarbu Państwa dodatku do podatków: gruntowego, podymnego, domowo-klasowego i budynkowego.

Dz. U. Nr. 103, poz. 741. Ustawa z dnia 17-go grudnia o środkach naprawy państwowej gospodarki skarbowej.

Dz. U. Nr. 103, poz. 745. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 listopada 1921 r. w przedmiocie zastosowania postanowień o państwowym podatku dochodowym do osób prawnych.

Dz. U. Nr. 104, poz. 748. Ustawa z dnia 17-go grudnia 1921 r. w przedmiocie udzielenia Ministrowi Skarbu pełnomocnictwa do wydawania rozporządzeń w sprawie regulowania obrotu pieniężnego z krajami zagranicznemi oraz obrotu obcemi walutami.

Dz. U. Nr. 104, poz. 749. Uchwała Sejmu Ustawodawczego z dnia 16 grudnia 1921 r. w przedmiocie uchwał sejmowych, powodujących wydatki ze Skarbu Państwa.

Dz. U. Nr. 104, poz. 753. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1921 r. w przedmiocie zakazu pędzenia napojów wyskokowych z pszenicy, żyta i ich przetworów w kampanji gorzelniczej 1921/22 r.

Dz. U. Nr. 105, poz. 764. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 grudnia 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Dz. U. Nr. 106, poz. 769. Ustawa z dnia 14-go grudnia 1921 r. w przedmiocie podwyższenia gwarancji Skarbu Rzeczypospolitej Polskiej za dopełnienie przez Polski Bank Krajowy zobowiązań, wypływających z wydania obligacji komunalnych, obligacji kolejowych i z tytułu wkładek oszczędności.

Dz. U. Nr. 106, poz. 780. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 grudnia 1921 r. w przedmiocie wykonania rozporządzeń Rady Ministrów o podwyższeniu akcyzy od zapałek.

Dz. U. Nr. 107, poz. 784. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Skarbu z dnia 9 grudnia 1921 r. w uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 25 listopada 1919 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 2 sierpnia 1919 r. o stałej pensji dla weteranów 1831 i 1863 roku.

Dz. U. Nr. 107, poz. 785. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 12 grudnia 1921 r. celem wykonania ustawy z dnia 28 października 1921 r. o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru sum pieniężnych lub innych przedmiotów wartościowych.

Dz. U. Nr. 108, poz. 795. Rozporządzenie Ministra Skarbu i b. Dzielnicy Pruskiej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 29 grudnia 1921 r. w przedmiocie ograniczenia obrotu dewizami i walutami zagranicznemi.

Dz. U. Nr. 108, poz. 796. Rozporządzenie Ministra Skarbu wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 1 grudnia 1921 r. w przedmiocie zmian w klasyfikacji miejscowości odnośnie do wysokości opłat od patentów akcyzowych.

„Mon. Pol." Nr. 274 poz. 335. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 12 listopada o uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 15 stycznia 1921 r. w przedmiocie instrukcji do rozporządzenia z dnia 31 grudnia 1920 r. o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznemi.

„Mon. Pol." Nr. 290, poz. 350. Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dnia 15 grudnia 1921 r. w przedmiocie wypuszczenia nowych i wycofania z obiegu starych znaczków stemplowych.

SPRAWIEDLIWOŚĆ.

Dz. U. Nr. 102, poz. 735. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 grudnia 1921 r. w przedmiocie przedłużenia okresu organizacji sądownictwa.

Dz. U. Nr. 103, poz. 740. Ustawa z dnia 6 grudnia 1921 r. o dostarczaniu lokalów dla sądów pokoju.

Dz. U. Nr. 106, poz. 770. Ustawa z dnia 17-go grudnia 1921 r. zmieniająca przepisy tymczasowe o kosztach sądowych.

„Mon. Pol." Nr. 289, poz. 348. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie rawskim w okręgu sądu okręgowego w Łowiczu.

ZDROWIE PUBLICZNE.

Dz. U. Nr. 94, poz. 698. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 4 listopada 1921 r. w przedmiocie uprzystępnienia ubogiej ludności nabywania niektórych lekarstw.

Dz. U. Nr. 95, poz. 701. Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 10 listopada 1921 roku w przedmiocie wynagrodzenia lekarzy powiatowych i chemików za czynności sądowe oraz sanitarno-policyjne.

Dz. U. Nr. 99, poz. 712. Ustawa z dnia 18 listopada 1921 r. w przedmiocie zmiany art. 1178 Ustawy Lekarskiej (Zbiór Praw b. ces. ros., tom XIII, wydanie z 1905 r.).

Dz. U. Nr. 102, poz. 739. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 9 grudnia 1921 r. o taksie aptekarskiej oraz wydawaniu środków leczniczych.

Dz. U. Nr. 105, poz. 762. Ustawa z dnia 2-go grudnia 1921 r. w przedmiocie wykonywania praktyki lekarskiej w Państwie Polskiem.

Dz. U. Nr. 105, poz. 763. Ustawa z dnia 2-go grudnia 1921 r. o ustroju i zakresie działania Izb Lekarskich.

III.

174.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Warszawskiego w sprawie norm odszkodowań za zwierzęta zabite z polecenia władz.

Na zasadzie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 7 maja 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 39, poz. 237 — 1920 r.) ustanawiam aż do odwołania następujące normy odszkodowań za zwierzęta zabite z polecenia władz państwowych oraz padłe skutkiem szczepień ochronnych zarządzonych przez władze.

1. za konie.

a) za źrebięta od 1 roku — do 12,000 mk.

b) za źrebięta od — 2 lat — do 30,000 mk.

c) za źrebięta od 2 — 3 lat — do 60,000 mk.

d) za konie robocze od 3 lat — do 90,000 mk.

e) za konie podrasowane z udowodnionem pochodzeniem — do 160,000 mk.

f) za klacze i ogiery zarodowe, co do których właściciel wykaże się rodowodem, norma odszkodowania może być podwyższona o 25%.

2. za muły — do 40.000 mk.

3. za osły — do 20,000 mk.

2. za bydło rogate:

a) za krowy bezrasowe i woły — do 45,000 mk.

b) za buhaje rozpłodowe — do 70.000 mk.

c) za jałowiznę do 2-ch lat — do 30,000 mk.

d) za cielęta do ½ roku — do 12,000 mk.

e) za cielęta, jałowiznę, krowy, buhaje rasowe z udowodnionem pochodzeniem powyższa norma odszkodowań może być podwyższona o 25%.

3. trzodę chlewną za cent. żywej wagi — do 18,000 mk.

Za materjał zarodowy z udowodnieniem pochodzeniem powyższa norma odszkodowań może być podniesiona o 25%.

4. Za owce i kozy — do 6,000 mk.

a) za jagnięta i koźlęta — do 1.200 mk.

Za materjał zarodowy z udowodnionem pochodzeniem powyższa norma odszkodowań może być podwyższona o 25%.

Powyższa norma odszkodowań obowiązuje od 1 stycznia 1922 r., jednocześnie tracą moc obowiązującą normy szacunkowe ustanowione w dniu 28 stycznia 1921 r.

Warszawa, dnia 21 grudnia 1921 r.
Nr. RW 1174/66/W.

Wojewoda:
(—) *Sołtan*

IV.

175.

OKÓLNIK (Nr. 48).

Wojewody do Panów Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie objęcia przez władze administracyjne agend Urzędów Walki z Lichwą, oraz utworzenia Komisji dla badania cen.

Szalejąca od dłuższego czasu drożyzna, której skutki objawiają się w sposób niezwykle groźny nietylko w dziedzinie stosunków ekonomicznych, ale także i społecznych zmusza Rząd do jaknajenergiczniejszej walki z lichwą i spekulacją, jako głównymi przyczynami drożyzny.

W tym względzie Rada Ministrów już na posiedzeniu z dnia 29 stycznia b. r. powzięła szereg uchwał, mających na celu zastosowanie doraźnych środków zaradczych.

W myśl tych uchwał na skutek telegraficznego polecenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 3 lutego r. b. Nr. Pr. 1924/22, wydałem w sprawie zastosowania energicznych środków celem zwalczania lichwy okólnik Nr. 5 do Pp. Starostów z dnia 7 lutego b. r. Nr. Pr. 685/I III, oraz udzieliłem wskazówek w sprawie organizowania na podstawie wzorowego statutu komitetów społecznych do walki ze zbytkiem i lichwą (reskr. z dn. 15/II b. r., Nr. Pr. 685/2/III).

Zarządzenia powyższe nie wydały dotąd niestety zadawalających rezultatów, a drożyzna zwłaszcza w ostatnich czasach przybrała wprost zastraszające rozmiary. Wzmogła się ona głównie po wydaniu ustawy z dnia 7 lipca 1921 r. (Dz. Ust. Nr. 63, poz. 389), o zniesieniu ograniczeń ziemiopłodami, a to wskutek mylnego poglądu licznych sprzedawców, jakoby zniesienie tych ograniczeń mieściło w sobie zezwolenie na pobieranie dowolnych, niczem nieograniczonych cen przy obrocie ziemiopłodami.

Wobec niedostatecznego efektu środków, używanych dotychczas w walce z drożyzną, wydała Rada Ministrów dwa rozporządzenia, z dn. 14/X r. b. (Dz. Ust. Nr. 88, poz. 649 i 650) nadające tej walce nowy kierunek. Jedno z nich przekazuje w związku z dokonywanym w maju r. b zniesieniem szeregu okręgowych urzędów walki z lichwą pewne uprawnienia, okręgowych urzędów walki z lichwą powiatowym władzom administracyjnym za wyjątkiem Warszawy, Łodzi, Lublina, Lwowa i Krakowa, w których okręgowe urzędy walki z lichwą zachowają swój dotychczasowy zakres działania, drugie powołuje do życia Komisje do Badania Cen.

Podstawą prawną dla zwalczania lichwy pozostaje i nadal ustawa z dnia 2 lipca 1920 roku o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. Ust. Nr. 67, poz. 449). Ustawa ta daje organom, powołanym obecnie do jej wykonywania, dostateczną broń w walce z drożyzną, przyczem władzom administracyjnym, względnie policji, przypada teraz najtrudniejsza część funkcji wykonawczej, a mianowicie śledzenie za objawami lichwy wojennej i donoszenie o przestępstwach władzom sądowym, względnie karanie we własnym zakresie działania.

Zwalczanie drożyzny, a w szczególności śledzenie przestępstw w tym względzie nie wyda pożądanych rezultatów, jeżeli do współpracy z organami Rządu nie staną bezpośrednio interesowani kupujący. Tylko w tym bowiem wypadku osoby, wykraczające przeciwko przepisom ustawowym, będą pozostawały pod ciągłą kontrolą, która występna ich działalność uniemożliwi, a przynajmniej w znacznym stopniu utrudni.

Dla zapewnienia sobie współpracy ogółu kupujących spożywców należy zainteresować kwestją walki z lichwą i drożyzną, istniejące organizacje społeczne, tam zaś, gdzie ich niema, dać inicjatywę ku powołaniu ich do życia. Praca tych organizacji winna iść przedewszystkiem w kierunku uświadomienia jaknajszerszych warstw ludności o ciążącym na nich moralnym obowiązku donoszenia kompetentnej władzy o dostrzeżonych wykroczeniach przeciw przepisom dla zwalczania lichwy oraz udzielania organom bezpieczeństwa publicznego jaknajdalej idącej pomocy i poparcia w walce z elementami, wywołującymi sztucznie drożyznę.

Podstawowym warunkiem skutecznej akcji w zwalczaniu drożyzny jest ustalenie i podawanie do wiadomości publicznej cen wytycznych, które pozwoliłyby się zorjentować tak, władzom, jak i społeczeństwu, w jakich wypadkach ceny są nadmierne i podpadają pod pojęcie lichwy. W tym celu powołuje Rada Ministrów w rozporządzeniu z dnia 14 październik 1921 r. (Dz. Ust. Nr. 88, poz. 649) do życia Komisję do badania cen przy władzach administracyjnych I i II instancji, a w Warszawie, Łodzi, Lublinie, Lwowie i Krakowie przy Okręgowych Urzędach Walki z Lichwą.

Zadaniem tych Komisji nie będzie ustalenie cen maksymalnych, których przekroczenie stanowiłoby samo przez się czyn administracyjnie karygodny, a natomiast ustalanie cen wytycznych na artykuły powszechnego użytku, jako też ustalanie granic dla procentowej skali dozwolonego zysku hurtownika, koniecznego pośrednika i detalisty. Obok powyższych Komisji istnieć będą i nadal dotychczasowe „Komitety Społeczne do walki z lichwą i drożyzną“, o których wyżej wspomniałem. Komitety te winny rozwijać w dalszym ciągu akcję propagandy w zakresie, określonym w art. 2-im powyższego statutu; nie mają one jednak w żadnym wypadku, jak to się gdzie-niegdzie zdarzało, prawa pobierania uchwał, wiążących władze państwowe, zwłaszcza w kwestji cen, które należeć będą do zakresu działania Komisji do badania cen.

Art. 7 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej przewiduje możność przeniesienia pewnych agend Okręgowych Urzędów Walki z Lichwą na powiatowe władze administracyjne. Na podstawie powyższego artykułu przekazała Rada Ministrów rozporządzeniem z dnia 14 października 1921 r. (Dz. Ust. Nr. 88. poz. 650) szereg uprawnień Okręgowych Urzędów Walki z Lichwą, bliżej rozporządzeniem określonych, powiatowym władzom administracyjnym za wyjątkiem Warszawy, Łodzi, Lublina, Lwowa i Krakowa, w których Okr. urzędy walki z lichwą zachowały swój dotychczasowy zakres działania.. Według postanowień powyższego rozporządzenia uzyskują powiatowe władze administracyjne m. i. prawo wydawania nakazów karnych, przewidzianych art. 45 ustawy o walce z lichwą; odwołanie od rzeczonych nakazów karnych służy obwinionym do właściwych sądów. Niezależnie od tego wykonywać będą władze administracyjne orzecznictwo karne w sprawach przekroczenia rozporządzeń, wydanych na podstawie art. 2 ustawy o zwalczaniu lichwy wojennej; skazanemu służy od tych orzeczeń odwołanie do Głównego Urzędu Walki z Lichwą.

Główna Komenda Policji Państwowej w rozkazie Nr. 136, z dnia 27/IX 1921 r. wydała już instrukcję podległym jej organom i poleciła wyznaczenie w Urzędach Śledczych specjalnych funkcjonarjuszów z Policji śledczej. których zadaniem byłoby specjalizować się w akcji zwalczania lichwy i współdziałać z organami policji umundurowanej.

Powodzenie akcji przeciwko lichwie i drożyźnie, dla której — jak z powyższego wynika — stworzone zostały odpowiednie warunki, zależy obecnie od energji i sprężystości, z jaką władze administracyjne akcję tę podejmą i przeprowadzać będą. Dlatego zarządzam, aby sprawy karno-administracyjne w dziedzinie, związanej ze zwalczaniem lichwy i drożyzny były z całym popśpiechem traktowane. Dla należytej orjentacji co do rezultatów zainicjowanej akcji i kontroli sposobu jej przeprowadzania polecam Pp. Starostom przedstawiać mi oraz Głównemu Urzędowi Walki z lichwą tygodniowe wykazy czynności referatu dla spraw karno-administracyjnych, dotyczących walki z lichwą i drożyzną.

Sprężyste prowadzenie tej akcji nie powinno natrafić na trudności; sprawy te powierzyć należy urzędnikom, prowadzącym referat karno-administracyjny, których agendy zmniejszyły się w bardzo znacznym stopniu w ostatnim czasie wskutek odpadnięcia spraw, jakie się wywiązywały na tle wykonania ustawy o rzeczowych świadczeniach wojennych, jak również wskutek zniesienia ograniczeń w handlu ziemiopłodami. Zmniejszony w ten sposób zakres działania referentów spraw karno administracyjnych pozwala żywić nadzieję, iż z agend jakie otrzymają obecnie w walce z lichwą, będą się oni mogli wywiązywać sprężyście i punktualnie. W rękach

tych referentów skupiałby się również referat, związany z działalnością komisji dla badania cen.

Dla pełnego zobrazowania zasad obecnej organizacji walki z lichwą i drożyzną i wzajemnego stosunku władz, powołanych do zwalczania lichwy, zauważa się jeszcze, iż powiatowe władze administracyjne winny znosić się w sprawach orzecznictwa karnego bezpośrednio z Gł. Urzędem Walki z Lichwą, zaś we wszystkich innych sprawach, związanych z akcją walki z lichwą — z Urzędem Wojewódzkim.

Udzielając Pp. Starostom powyższą instrukcję co do zasad zorganizowania walki z lichwą i drożyzną uważam za niezbędne zwrócić szczególną Ich uwagę na obowiązek skoordynowania całej akcji na obszarze powiatu, mianowicie akcji Starostwa, organów bezpieczeństwa i czynników społecznych. Wyrażam przytem przekonanie, że poczucie ogólno-państwowej doniosłości akcji, zmierzającej do usunięcia przyczyn przesilenia gospodarczego, w którem Państwo wciąż jeszcze się znajduje, zniewoli Panów do poświęcenia się tej sprawie z całą energją.

Warszawa, d. 7 grudnia 1921 r. Nr. Pr. 3293/6/I.

Wojewoda:
w z. (—) *Bilski.*

176.

OKÓLNIK Nr. 49.

Wojewody do wszystkich Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów Miast.

Poniższe udzielą się do wiadomości.

Wojewoda:
(—) *Sołtan.*

OKÓLNIK Nr. 142.

Do wszystkich PP. Wojewodów na terenie b. zaboru rosyjskiego i P. Prezydenta m. st. Warszawy.

W sprawie samodzielnego podatku komunalnego od węgla.

Na mocy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1919 r. („Monitor Polski", Nr. 74 z dnia 1.IV 1919 r.) w sprawie dodatków na rzecz pow. związków komunalnych, wzgl. miast wyłączonych z powiatów, do cen przedmiotów, stanowiących monopol państwowy, pobierany był między innemi dodatek komunalny 10% od monopolowej ceny węgla franco wagon kopalnia. Wpływy z tego źródła stanowiły pokaźne pozycje dochodowe w budżetach związków komunalnych i umożliwiły samorządom przystąpienie do racjonalnej gospodarki i żywotnej działalności. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 13 lipca r. b. (Dz. Ust. Nr. 66 1921 r., poz. 429), znoszące z dnia 1 października r. b. ograniczenia w obrocie węglem. wprowadziło wolny handel węglem kamiennym, koksem, węglem brunatnym i brykietami węglowemi, wobec czego od wyżej wspomnianej daty przestał być pobierany dodatek 10% od monopolowej ceny węgla, a co za tem idzie, związki komunalne utraciły jedno z najpoważniejszych swych źródeł dochodowych. W związku z wprowadzeniem z dnia 1.X r. ub. wolnego handlu węglem opracowany został przez Ministerstwo Skarbu projekt Ustawy o opodatkowaniu węgla na rzecz Skarbu Państwa, przyczem na wniosek Ministerstwa Spraw Wewnętrznych zamieszczone zostało w projektowanej Ustawie postanowienie, dotyczące pobierania wraz z podatkiem państwowym dodatku do tego podatku na rzecz związków komunalnych. Z uwagi jednak na kryzys gospodarczy, dający się odczuwać zwłaszcza w przemyśle, Rząd pragnąc przyczynić się do złagodzenia kryzysu, postanowił narazie nie opodatkowywać węgla na rzecz Skarbu Państwa, wobec czego nie może też być mowy o dodatku komunalnym do państwowego podatku węglowego.

Niemniej przeto Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, mając na uwadze z jednej strony niewystarczalność źródeł dochodowych ciał samorządnych, z drugiej zaś zadania, jakie spoczywają na samorządach, uważa za możliwe i pożądane wprowadzenie przez związki komunalne samodzielnego podatku od węgla.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podkreśla, że podatek od węgla nie może być wprowadzony inaczej, jak po uprzedniem uchwaleniu odpowiedniego statutu podatkowego przez organ uchwalający, a następnie zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą.

Nadto Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwraca uwagę, że opodatkowanie dotyczyć moze tylko konsumcji węgla i to za wyjątkiem węgla przeznaczonego dla zakładów i przedsiębiorstw państwowych i że wysokość stawki podatkowej nie może przekraczać 10% ceny węgla (franco wagon kopalnia).

Warszawa, 27.XII 1921 r. Nr. SM. 1763/IV/I.

Minister:
(—) *St. Downarowicz.* w. r.

V.

177.

RUCH SŁUŻBOWY.

I. W Urzędzie Wojewódzkim.

A. Minister Spraw Wewnętrznych: a) mianował p. o. urzęd. VI st. sł. Bolesława Berkana, p. o. urzęd. VII st. sł. Józefa Tomasiniego referentem w VII st. sł.: b) przeniósł: Starostę w Radzyminie Władysława Korsaka na kierownika Wydz. Samorządowego Urzędu Wojewódzkiego, c) zwolnił: st. referenta Kazimierza Kiersnowskiego, d) posunął: pom. ref. Wacława Kiełczewskiego na referenta w VII st. sł.

B. Min. Roln. i D. P.: a) przeniósł inspektora meljoracyjnego Juljana Krajewskiego z Lublina do Wydz. R. W. w Urzędzie Wojewódzkim.

C. Min. Przemysłu i Handlu: a) przeniósł Feliksa Groberskiego inż. przemysł. w VI st. sł. z Włocławka do Wydz. Przemysłowego Urzędu Wojewódzkiego.

D. Min. Apr.: a) zwolnił: Naczelnika Wydz. apr. Jana Waśkiewicza, p. o. urzęd. VI st. sł. Stefana Sumińskiego.

E. Wojewoda: a) mianował: Karola Tokarskiego pomoc. referenta w VIII st. sł., Djonizego Kaweckiego p. o. urzęd. VIII st. sł., Tadeusza Lubowskiego p. o. urzęd. VIII st. sł., Aleksandrę Musiałową sekret. w IX st. słś. Eugenję Kulczycką sekretarzem w IX st. sł., b) przeniósł: Wiktora Gorazdowskiego lek. wet. w VIII z Błonia do Wydz. R. W., c) zwolnił: p. o. urzęd. XI st. sł. Marję Jakuszową, p. o. urzęd. VIII st. sł. Adama Chamskiego, p. o. urzęd. X st. sł. Marję Tyską, p. o. urzęd. VIII st. sł. Antoniego Rogójskiego, p. o. urzęd. XI st. sł. Jerzego Wyszomirskiego, p. o. urzęd. X st. sł. Helenę Wadowską.

II. W Starostwach.

A. Min. Spr. Wewn.: a) mianował Franciszka Piątkowskiego referentem w VII st. sł. w Przasnyszu, Gustawa Orłowskiego kierownikiem Starostwa w VII st. sł. w Radzyminie, p. o. urzęd. VII st. sł. Konstantego Kossobudzkiego referentem w VII st. sł. w Błoniu, Tadeusza Koziorowskiego w Rypinie, b) zwolnił: p. o. urzęd. VII st. sł. w Skierniewicach Władysława Tuwana.

B. Min. Roln. i D. P.: a) mianował Tadeusza Dobkiewicza p. o. ref. rol. w Płocku, b) przeniósł Zygmunta Iżylowskiego p. o. ref. rol. w Rawie do Lipna, c) zwolnił: p. o. ref. rol. w Grójcu Stanisława Makulca, unieważnił nominację p. o. ref. rol. w Lipnie Adama Ostaszewskiego.

C. Wojewoda: a) mianował Józefa Kaczorowskiego pom. ref. w VIII st. sł. w Gostyninie, Władysława Salamona sekretarzem w IX st. sł. w Łowiczu, Jana Kowacza sekretarzem w IX st. sł. w Mińsku Stefana Przeradzkiego p. o. urzęd. VIII st. sł. w Sierpcu, Marję Górską p. o. urzęd. XI st. sł. w Ciechanowie, Antoniego Furmankiewicza p. o. urzęd. VIII st. sł. w Łowiczu, Aleksandra Nowakowskiego p. o. urzęd. X st. sł. we Włocławku, Rejnhardównę Stanisławę p. o. urzęd. XI st. sł. w Grodzisku, Edgara Ernesta Beckmanna p. o. urzęd. IX st. sł. w Sochaczewie, Józefa Skałkowskiego p. o. urzęd. IX st. sł. w Mińsku, Felicję Rosińską p. o. urzęd. XI st. sł. we Włocławku, Stanisława Wojtczaka p. o. XI st. sł. we Włocławku, b) posunął: p. o. urzęd. XI st. sł. w Grodzisku Halinę Radgowską do X st. sł., sekretarza w IX st. sł. w Nieszawie Eustachego Wacława Laskowskiego do VIII st. sł.; c) zwolnił: p. o. pom. lek. wet. w Mińsku Augusta Rychłowskiego, p. o. urzęd. XI st. sł. w Mławie Wandę Kwiatkowską, p. o. urzęd. X st. sł. w Płońsku Wacława Kozłowskiego, p. o. san. wet. w Płońsku Władysława Łupińskiego, w Grójcu Alberta Klemma, p. o. urz. XI we Włocławku Zofję Kozłowską, p. o. urzęd. X st. sł. w Rypinie Emmę Brauer, p. o. urzęd. X st. sł. w Grodzisku Irenę Dębską, p. o. san. wet. w Łowiczu Józefa Srokę, w Rawie Jana Każmierczaka, p. o. urzęd. X st. sł. we Włocławku Kazimierza Kozłowskiego, p. o. urzęd. IX st. sł. w Pułtusku Jana Gustawa Lewandowskiego, djetarjusza w Płocku Juljana Chyczewskiego, p. o. san. wet. w Płocku Franciszka Szymczaka, we Włocławku Antoniego Głowackiego, w Ciechanowie Antoniego Łazowskiego, w Grodzisku Jana Frydrycha, w Sochaczewie Franciszka-Pawła Gierlickiego, w Mławie Aleksandra Kuśnierskiego, w Kutnie Józefa Kwaśnego, w Mińsku Juljana Skwarę, w Gostyninie Karola Mrazka, w Nieszawie Jana Staszewskiego, w Przasnyszu Piotra Strożka, w Makowie Henryka Sedlina, w Pułtusku Juljana Staniszewskiego, w Gostyninie Władysława Firowskiego, w Skierniewicach Antoniego Studenckiego, w Warszawie Stanisława Rybarczyka, p. o. urzęd. XI st. sł. we Włocławku Wacława Dorywalskiego, pom. lek. pow. w VIII st. sł. w Grodzisku dr. Bolesława Przyłuskiego, Naczelnika Kancelarji w Lipnie Józefa Kowalskiego, pom. ref. w VIII st. sł. w Przasnyszu Andrzeja Mickowskiego, p. o. san. wet. Władysława Jabłońskiego, w Lipnie Edwarda Stankiewicza, p. o. urzęd. XI st. sł. w Płocku Stanisławę Jasińską, p. o. urzęd. XI st. sł. w Sierpcu Kazimierza Poncyljusza.

VI.

178.

KOMUNIKAT.

a) W sprawie działalności „Związku Strzeleckiego“.

Poniższy okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych udzielam do wiadomości i zastosowania się.

Za Wojewodę:
(—) *Neumann.*

OKÓLNIK Nr. 134.

Do wszystkich PP. Wojewodów.

Zdarzały się wypadki, że władze administracyjne przeszkadzały lub utrudniały działalność Związku Strzeleckiego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, iż statut Związku Strzeleckiego z terenem działalności na całą Rzeczpospolitą zatwierdzony został w dniu 27-ym listopada 1919 r. w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych przez Ministra Spraw Wewnętrznych na zasadzie art. 5-go przepisów tymczasowych o stowarzyszeniach i związkach i wciągnięty do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 140. Towarzystwo istnieje pod protektoratem Władzy Wojskowej i korzysta z pomocy tychże Władz (par. 30 statutu).

Wobec powyższego i biorąc pod uwagę cele Związku („rozbudzanie i hartowanie w członkach ducha narodowego, karności, dzielności moralnej i fizycznej oraz szerzenia wiedzy wojskowej“), cele wysoce dodatnie dla państwowości, urzeczywistniane przez założycieli, dających dostateczne gwarancje, iż cele te będą odpowiednio wcielane w życie, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych poleca Panom wydać odpowiednie zarządzenia podwładnym sobie Urzędom, aby nie przeszkadzały działaniu Towarzystwa „Związek Strzelecki“ w granicach zatwierdzonego statutu.

Dnia 12 grudnia 1921 r. Nr. Pr. 3325/1/I.

Minister:
(—) *St. Downarowicz,* w. r.

---

b) w sprawie postępowania przy zwalczaniu lichwy.

Udzielam do wiadomości i przestrzegania w ślad okólnika Nr. 48 w sprawie przejęcia agend Urzędów Walki z Lichwą.

Wojewoda:

w z. (—) *Bilski* w. r.

OKÓLNIK Nr. 10.

Do Okręgowych Urzędów Walki z Lichwą

w . . . .

Ponieważ z powodu ogłoszenia w Dz. U. Nr. 42 z poz. 261 ustawy amnestyjnej z dn. 24 maja r. b. mogą przy rozstrzyganiu spraw administracyjnych i przy wykonaniu kar, a także, odnośnie do spraw jurysdykcji sądowej zastrzeżonych, a Urzędom tylko do dochodzenia wstępnego poruczonych, mogą wyłonić się pewne wątpliwości, a wskutek tego może powstać rozbieżność w ich rozwiązaniu, przeto wyjaśniam odrazu, co następuje:

a) W myśl art. 3 lit. g. i końcowego ustępu wyłączonem jest wogóle jakiekolwiek stosowanie ustawy w sprawach o właściwą lichwę. Nie przeszkadza ona zatem ani wdrażaniu, ani w kończeniu normalnemu tych spraw, ani też wykonaniu kar.

b) W wypadkach, gdzie chodzi o przekroczenia przeciw wydanym w myśl art. 143, względnie ważnym w myśl art. 55 Ustawy o lichwie rozporządzeniom, jest stosowanie ustawy amnestyjnej także w zasadzie wykluczone, gdyż wobec tego, iż celem tych rozporządzeń jest w pierwszej linji ukrócenie lichwy, musi się logicznie przyjąć, iż przeciwdziałane im miało cel wręcz przeciwny, t. j. zmuszało wprost lub pośrednio do wyzysku lichwiarskiego lub jego ułatwienie sobie.

c) Konsekwentnie z powyższą zasadą należy w Urzędach Walki z lichwą zaniechać wszelkiej rewizji spraw rozstrzygniętych, a sprawy rozpoczęte i nowe traktować tak, jakby ustawy amnestyjnej zupełnie nie było, a tylko w wypadkach, gdzie strona sama zażąda zastosowania amnestji, wypadnie rozpatrzeć sprawę i wydać w I instancji rozstrzygnięcie, zaś zażalenia wniesione w terminie (analog. art. 14) kierować z aktami do Wydziału Odwoławczego.

d) Przy wydawaniu powyższych rozstrzygnięć kierować się zasadą, iż amnestja może być dopuszczona tylko tam, gdzie niewątpliwie wszelki pośredni zamiar zysku był wykluczony, kara bowiem jako konsekwencja czynu przestępnego, musi tu być uważana za regułę zasadniczą, a amnestja jako wyjątek, którego warunki winny być z całą pewnością ustalone.

Warszawa, d. 7.XII 1921 r. Nr. 3293/6/I.

Prokurator Sądu Najwyższego
i Naczelnik Głównego Urzędu:

(—) *Ptaś.*

Zgodne z oryginałem:

w/z Naczelnik Kancelarji Prezydjalnej:

(—) *J. Żółtowska* w. r.

179.

Komunikaty Wydziału Budżetowo-Gospodarczego

a) W sprawie zasiłku bezzwrotnego.

Zgodnie z reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 3/I r. b. Nr. Pr. B. 5061, oznajmia się, że przy przejściu z jednego resortu służby państwowej do innego resortu, przysługuje prawo do poboru zasiłku bezzwrotnego, o ile petenci wykażą się dowodnie nieprzerwaną ciągłością służby państwowej conajmniej od 1 lipca.

Warszawa, d. 21 grudnia 1921 r. Nr. BG. 1631/I/41.

Za Wojewodę:

(—) *Przybyszewski* w. r.

---

b) W sprawie nowej Ustawy o opłacie stemplowej.

Z dniem 24 grudnia r. b. wchodzi w życie nowa Ustawa z dnia 28 października r. b. o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru sum pieniężnych lub innych przedmiotów wartościowych (Dz. Ust. R. P. z dnia 24 listopada r. b. Nr. 92, poz. 676).

Mając na uwadze, że nie wszystkie Starostwa ściśle przestrzegały istniejące dotychczas przepisy o opłacie stemplowej, co niejednokrotnie stwierdzono z przedkładanych Urzędowi Wojewódzkiemu rachunków i dokumentów, zechce przeto Pan Starosta polecić podległym urzędom i urzędnikom, aby z powyższą Ustawą zaznajomili się i ściśle przestrzegali. Szczególnie należy mieć na uwadze ustęp drugi art. 16-go tej Ustawy, w myśl którego odbiorca dokumentu nieostemplowanego lub niedostatecznie ostemplowanego, w razie niezgłoszenia go do Urzędu Skarbowego w przepisanym terminie odpowiada za nieuiszczenie opłaty solidarnie z wystawcą tego dokumentu.

Warszawa, d. 15 grudnia 1921 r. Nr. BG. 1163/II/8.

Za Wojewodę:

(—) *Przybyszewski* w. r.

180.

Komunikat Wydziału Przemysłowego w sprawie nadsyłania sprawozdań o stanie przemysłu.

§ 17 Przepisów tymczasowych, dotyczących sposobu załatwiania spraw przemysłowych w Starostwach Województwa Warszawskiego, wydanych w dn. 15-ym kwietnia 1921 r. Nr. 1695/21 D. P. (Dziennik Urzędowy Województwa Warszawskiego Nr. 4) poleca Starostom założenie i prowadzenie wykazu wszystkich zakładów przemysłowych, znajdujących się na obszarze powiatu, który to wykaz winien był zawierać wszystkie dane, charakteryzujące dany zakład.

Wykaz powyższy, dający należyte pojęcie o stanie przemysłu w powiecie, winien być z natury rzeczy stale sprawdzany i uzupełniany za pośrendictwem Magistratów oraz wójtów w stosunku do najważniejszych dwóch rubryk wykazu (8 i 9), a mianowicie: czy ilość robotników w poszczególnych fabrykach nie uległa zmianom, oraz — czy zakład pozostaje nadal czynnym, względnie — czy nie został z tych lub innych powodów zamknięty, przyczem sprawdzenie omawianych rubryk dokonywać należało w odstępach czasu 3-miesięcznych,

odnośne zmiany — notować w wykazie komunikować o takowych Wydziałowi Przemysłowemu.

O ile komunikaty powyższe są bardzo pożądane i pożyteczne w czasach normalnych, to w chwili ostrego kryzysu gospodarczego, jaki przeżywamy obecnie, posiadanie szczegółowych danych o stanie przemysłu jest wprost nieodzowne i w tym wypadku informowanie Wydziału Przemysłowego o tem, jakie zakłady zawiesiły produkcję, względnie zredukowały ją częściowo, staje się nakazem chwili, niewymagającym nawet bliższego umotywowania.

Stwierdzając, że do chwili obecnej omawiane powyżej rozporządzenie w sprawie nadsyłania w terminach 3-miesięcznych zawiadomień o zmianach, zaszłych w rubrykach 8 i 9 wykazu, nie zostało dotąd przez Starostwo wykonane, polecam Panu:

1) uzupełnić wykaz zakładów przemysłowych ewentualnemi zmianami i o takowych zawiadomić niezwłocznie Wydział Przemysłowy;

2) w przyszłości stale dokonywać sprawdzania wykazu oraz zawiadamiania Wydziału Przemysłowego ściśle w terminach 3-miesięcznych;

3) w wypadkach, kiedy z powodu większych wstrząśnień gospodarczych, fabryki redukują lub zawieszają pracę, nadsyłać do Wydziału Przemysłowego sprawozdania, dotyczące chorłażby większych zakładów przemysłowych, w terminach jaknajczęstszych;

4) nadesłać obecnie dane, dotyczące zakładów przemysłowych w powiecie, które z powodu przesilenia w przemyśle, zostały zupełnie zamknięte, względnie — pracę swą częściowo zredukowały.

Warszawa, dnia 22 grudnia 1921 r.

Wojewoda:

(—) *Sołtan.*

181.

Protokół Zjazdu Powiatowych Lekarzy Weterynaryjnych Województwa Warszawskiego w dniu 29.X 1921 r.

Przewodniczący: Wojewoda Sołtan.

Obecni: Inspektor lustracyjny Min. Roln. Matuszewski,

naczelnik Wydz. Roln. i Wet. Woj. Warszawskiego Ihnatowicz,

inspektor weterynaryjny Szczuka,
pom. inspektora weteryn. Pietruszczyński,
referent weterynaryjny Rybałtowski.
Protokól prowadzi ref. Rybałtowski.
Lekarzy obecnych 21:
Podolszyński Maksymiljan, Łowicz,
Szokalski Hipolit, Włocławek,
Cholewiński Jan, Warszawa,
Koczorowski Stanisław, Pułtusk,
Zawadzki Jan, Grójec,
Poczman Stanisław, Maków,
Staniewski Juljan, Kutno,
Bachurzewski Kazimierz, Góra Kalwarja,
Downarowicz Michał, Warszawa,
Biesiekierski Bolesław, Płock,
Lenkiewicz Albin, Ciechanów,
Leśniewski Paweł, Gostynin,
Sadowicz Bolesław, Żychlin,
Sokołowski Stanisław, Lipno,
Filipowicz Stanisław, Sochaczew,
Krynicki Konstanty, Aleksandrów,
Brzezicki Władysław, Grodzisk,
Grzeliński Bronisław, Mława,
Kryński Wacław, Rawa,
Wakula Adam, Skierniewice,
Linsenman Władysław, Sierpc.

I. Ankieta o upadku zwierząt gospodarskich wskutek chorób zaraźliwych.

Zjazd ustalił, że:

Przy przeprowadzeniu ankiety należy spisywać liczbę upadku w każdej wsi, a gdy tego nie można dokonać wskutek braku wiadomości u sołtysów, należy zanotować, jaka część zwierząt gospodarskich w roku 21 wskutek chorób zaraźliwych padła. Ankieta powinna być ukończona i wynik jej przedłożony Urzędowi Wojewódzkiemu najpóźniej do dnia 5 grudnia r. b. Lekarz weterynaryjny ma objechać wszystkie gminy osobiście do siedziby gminy należy wezwać wszystkich sołtysów i zarządców lub właścicieli majątków prywatnych. O ileby zaprzęgi państwowe nie wystarczyły, powinni pp. starostowie zawczasu zabezpieczyć dla lekarzy powiatowych weterynaryjnych zaprzęgi sejmikowe, albo też podwody dostarczone dobrowolnie lub przymusowo. Pp. starostowie uprzedzą sołtysów, że obowiązani są stawić się pod odpowiedzialnością administracyjną Ankieta musi objąć konie, bydło, owce i kozy, świnie, drób.

Starostwa mają wyjaśnić ludności, że celem ankiety nie jest zamiar nałożenia nowych podatków, lecz ustalenie rozmiarów chorób zaraźliwych, aby można było przedsięwziąć skuteczne środki do walki z temi chorobami.

II. Urządzanie targowisk zwierzęcych.

Zjazd stwierdził, że w większości wypadków nie zostały przeznaczone miejsca odpowiednio urządzone na odbywanie się targów; nawet tam, gdzie były do użycia place państwowe, nie zostały one na ten cel zużytkowane.

Jeżeli chodzi o brak środków pieniężnych, to można je znaleźć w Banku Komunalnym.

Niektóre Magistraty skarżą się, że Urząd Wojewódzki nie zatwierdził wysokości opłat przy wprowadzaniu zwierząt gospodarskich na targowiska, jak to przewiduje art. 5 rozporządzenia tymczasowego w przedmiocie walki z zarazą płuc u bydła rogatego: Urząd Wojewódzki jednak nie może zatwierdzić opłat za użytkowanie targowiska do czasu bądź urządzenia targowiska w sposób wymagany przepisami, bądź też przedstawienie kosztów tych urządzeń zatwierdzonego przez oddział budowlany Dyrekcji Robót Publicznych.

Lekarze powiatowi stwierdzają, że targi na zwierzęta gospodarskie odbywają się często poza oznaczonemi miejscami, na ulicach lub za miastem; koniecznem więc jest, aby policja w tych wypadkach w należyty sposób reagowała i po spisaniu raportów skierowywała sprawę do sądu na podstawie art. 138 kodeksu karnego. Naturalnie koniecznem jest, aby sprawy takie były przez sądy rozpatrywane szybko, bo inaczej akcja policji państwowej nie będzie miała żadnego znaczenia.

Liczba targów na obszarze Województwa Warszawskiego, jest zbyt duża, również rozkład ich jest nieodpowiedni. Urząd Wojewódzki zamierza przygotować rozkład jarmarków dla całego Województwa w ten sposób, aby umożliwić odpowiedni nadzór weteryn., to

jest, aby lekarz państwowy mógł poechać na targ i skontrolować, czy istotnie na targu są jedynie zwierzęta zdrowe. Naturalnie, wielką pomocą w tym zakresie byłoby utworzenie stanowisk samorz. lekarzy weterynaryjnych, aby wszystkie zwierzęta, wchodzące na targowiska, były sprawdzane nietylko, czy mają paszport wydany przez oglądaczy, ale także i obejrzane przez lekarza weterynaryjnego, któryby mógł wykryć subtelne oznaki chorób, nieuchwytne dla oglądacza.

III. Paszporty zwierzęce.

Urząd Wojewódzki stwierdził, że w wielu powiatach zamiast wydawania przez gminnych oglądaczy paszportów zwierzęcych, są w użyciu kartki, wystawiane przez sołtysów, i zwierzęta rzeźne z takiemi świadectwami przechodzą do Warszawy i tutaj często ma miejsce wykrycie takich nieprawnie wysłanych sztuk przez inspekcję Magistratu. Niewątpliwie jednak w podmiejskich rzeźniach biją bardzo wiele bydła wcale nieoglądanego, albo ze świadectwami takichże samozwańczych oglądaczy.

Lekarze powiatowi powinni dopilnować, aby właściwe zarządy gmin przedstawiały starostwu do zatwierdzenia kandydatów na oglądaczy, aby nadal nie miało miejsca obchodzenie prawa.

Przemówienia innych lekarzy weterynaryjnych świadczą, że w niektórych powiatach oglądacze bydła i mięsa zostali już wyszkoleni i na właściwych stanowiskach obsadzeni.

W wyniku obrad wyjaśniło się, że sprawdzanie zdrowia bydła i przydatności do spożycia mięsa nie powinno być ubocznem zajęciem oglądaczy, lecz głównem ich zatrudnieniem, o ile więc będą wypełniali jedne i drugie obowiązki, zatrudnienia będą mieli dosyć. Najprawdopodobniej nie wystarczy jeden oglądacz na gminę, lecz trzeba będzie ustanowić stanowiska oglądaczy na okolicę w promieniu 3—5 kilom.

Utrzymanie oglądaczy powinno leżeć w obowiązkach sejmików, które powinny dla siebie pobierać dochód za paszporty, natomiast dodatkowo powinny być dla oglądaczy wydawane nagrody na pochwycenie sztuk chorych lub wykrycie źródła choroby w mięsie, np. trychin. Opłacanie oglądaczy od liczby wydanych paszportów jest niewłaściwe, bo wówczas oglądaczowi zależy na wydaniu jaknajwięcej świadectw, choćby nawet na sztuki chore.

Niektórzy z obecnych zwracają uwagę na to, że pomimo obejrzenia sztuki lub mięsa przez oglądacza, interesant musi zwrócić się do wójta o opatrzenie świadectwa pieczęcią gminy. Postępowanie to jest niewłaściwe; świadectwa powinien wystawiać i opatrywać pieczęcią gminy i swoim podpisem funkcjonarjusz, ustanowiony w tym celu przez gminę, który za swe czynności przed gminą jest odpowiedzialny (art. 7 rozporządzenia j. w.).

Niektórzy z obecnych podnoszą konieczność prowadzenia przez oglądacza księgi ewidencyjnej bydła swojej gminy.

Wobec ustalenia przez obecnych lekarzy weterynaryjnych, że kolej przyjmuje do załadunku zwierzęta bez odpowiednich świadectw, Narada zwraca się do Urzędu Wojewódzkiego, aby wywarł wpływ na odpowiednie czynniki, żeby pracownicy kolejowi, winni podobnego przekroczenia, byli pociągnięci do odpowiedzialności, a bydło bez paszportów powinno być zatrzymane.

Przewidzianą za oględziny bydła i wystawienie świadectw pochodzenia opłatę (art. 8), mającą być zatwierdzoną przez Wojewodę, należy możliwie ustalić dla całego województwa i dla wszystkich gatunków zwierząt w granicach niezbyt dalekich.

Co do systemu paszportowego wyłoniło się 5 różnych poglądów:

a) wprowadzenie stałych na cały okres życia zwierząt paszportów, b) paszportów stałych lecz jedynie do czasu zmiany właściciela, c) paszportów, któreby zmuszały do przedstawienia zwierzęcia co pół roku lekarzowi weterynaryjnemu, d) paszportów ważnych na przeciąg 28 dni, e) pozostawienie obecnego stanu, t. j. ważności świadectwa na 10 dni w wewnętrznym obrocie danego powiatu.

Po długich rozprawach zatrzymano się na dotychczasowym postępowaniu z zastrzeżeniem, że wydawanie paszportów indywidualnych dla trzody chlewnej, wobec braku kolczyków, jest bez wartości, gdyż niema sposobu oznaczenia samej sztuki lub opisania jej, należy więc poprzestać na wydaniu świadectwa pochodzenia danej sztuki trzody chlewnej z miejscowości niezapowietrzonej.

Słowem sprawa stwierdzenia tożsamości sztuki i wystawiania świadectwa zdrowia, mającego poważne znaczenie, nie została ulepszona.

IV. Stacje ładunkowe.

Spis stacji ładunkowych w innych Województwach został starostom Urzędu Wojewódzkiego rozesłany, natomiast większa część starostów tutejszych nie przysłała projektu, które stacje Warszawskiego Województwa uznają za stacje ładunkowe. Sprawa jest pilną i ważną nietylko dla naszego Województwa i musi być przez starostwa jaknajszybciej załatwiona.

V. Odszkodowania za zwierzęta padłe i zabite wskutek chorób zaraźliwych.

Wypłata odszkodowań, przyznanych za zwierzęta padłe lub zabite z powodu chorób zaraźliwych powinna się odbywać jaknajszybciej, a więc najwłaściwiej byłoby wpłaty dokonywać przez Pocztową Kasę Oszczędności w ten sposób, że Urząd Wojewódzki po rozpatrzeniu kolegjalnem, czy odszkodowanie należy wydać i po przyznaniu takiego posyłałby przekaz bezpośrednio do interesanta, zawiadamiając jednocześnie starostwo o poleceniu wypłaty w Pocztowej Kasie Oszczędności. Pół procentu opłaty stemplowej należałoby odtrącić odrazu przy obliczaniu odszkodowania, aby wypłata obliczona była netto.

Obecny wzór aktów, dotyczących odszkodowania, należy zmienić w ten sposób, aby w akcie tym był widoczny odrazu przebieg całej choroby. Dla opracowania najpraktyczniejszego wzoru aktów powołano komisję, złożoną oprócz Inspektoratu z pp. Downarowicza i Brzezickiego.

VI. Rzeźnie.

W sierpniu r. b. Urząd Wojewódzki rozesłał do starostów polecenie powołania w każdym powiecie komisji, złożonej oprócz samego starosty z powiatowego lekarza weterynarji i gdzie jest, takiegoż miejskiego lekarza powiatowego, budowniczego, przedstawiciela Biura odbudowy, delegata Wydziału powiatowego i 3 przedstawicieli miejscowych władz samorządowych, a w miastach wydzielonych — prezydentów miast. Komisja ma zbadać wszystkie rzeźnie w powiecie, wskazać na braki, które należy usunąć w razie potrzeby budowania nowych

rzeźni z zastosowaniem najnowszych wymagań techniki i zdrowotności. Niestety, rozporządzenie to nie zostało wykonane, z wyjątkiem paru tylko starostw. Musi być jednak wykonane ze względu na ogromne zaniedbanie w zakresie utrzymania rzeźni.

Sprawa rzeźni i targowisk stoi dlatego prawdopodobnie źle, że gminy miejskie nie mają prawidłowych źródeł dochodu, wskutek tego utrzymanie magistratu i różnych instytucji miejskich opiera się na podatkach z rzeźni i za wprowadzenie bydła na targ. Zanim skarbowość miejska zostanie radykalnie uporządkowana, należy zająć się przedwstępnem uporządkowaniem tak ważnej pod względem zdrowotności instytucji, jak rzeźnie.

Zebrani podnoszą bezkarność przewozu mięsa bez świadectw weterynaryjnych i wyrażają pogląd, że konieczne jest wydanie przepisów o konfiskacie takiego mięsa, jak to miało miejsce w ustawie z r. 1840 i skierowanie tego mięsa dla zakładów dobroczynnych niezależnie od kary pieniężnej. Sprawy o przekroczeniach w zakresie przewozu mięsa skierowywane do sądu, są bardzo powoli załatwiane. Na przyszłość celem przyspieszenia załatwiania tych spraw, o skierowaniu każdej należy zawiadamiać Urząd Wojewódzki. Zebrani podnoszą również, że nakładane przez sądy kary za przekroczenia przepisów o zdrowotności są za małe na dzisiejsze stosunki. Koniecznem jest, aby sądy zawiadamiały o wyniku spraw Urząd Wojewódzki lub starościński.

Lekarz powiatowy Warszawski zawiadomił, że władze wojskowe wydzierżawiły rzeźnię w Modlinie osobom prywatnym nie licząc się z istniejącemi przepisami według których utrzymanie rzeźni należy do zakresu działania gminy, i zażądały ustanowienia dozoru weterynaryjnego przez władze cywilne, gdyż przepisy wojskowe nie pozwalają na odbiór mięsa z rzeźni, nie będących pod kontrolą lekarza weterynaryjnego.

Ze spraw poszczególnych podniesiono również wywóz mięsa do Warszawy z zakładu organoterapeutycznego w Henrykowie, w którym zużytkowane są jedynie organa zwierzęce, mięso natomiast, jako niepotrzebne do fabrykacji, sprzedają do Warszawy na spożycie bez należytej kontroli weterynaryjnej.

Jeden z obecnych podnosi konieczność skasowania bicia trzody w t. zw. karczemkach.

P. Matuszewski odczytał projekt ustawy rzeźnianej, opracowanej przez Ministerstwo Rolnictwa, przy której zwrócono uwagę na zezwalanie na sprzedaż mięsa w odkrytych miejscach (na stołach).

VI. Ustalenie postępowania przy sprawdzaniu chorób zaraźliwych.

Ogólna dyskusja wykazała, że metody obecne badania przy zarazie płucnej i nosaciźnie są prowadzone w powiatach niejednolicie i należy je ujednostajnić.

1) Co się tyczy zarazy płucnej, uchwalono zwrócić się do laboratorjum w Bydgoszczy o zakomunikowanie wyników prac, dotyczących nowych sposobów badania tej choroby (sposób kol. Malickiego).

2) Przy nosaciźnie, wobec częstej niejasności wyników malleinizacji i prób krwi, postanowiono prosić Departament Weterynaryjny Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych o wypracowanie szczegółowej instrukcji, jakie wyniki malleinizacji i prób krwi należy uważać za miarodajne przy postawieniu djagnozy na ukrytą formę nosacizny.

182.

Obwieszczenia o zalegalizowanych stowarzyszeniach.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 14 grudnia 1921 r. L. AD. 7623/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 135 stowarzyszenie pod nazwą: Związek zawodowy furmanów w Grójcu.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 16 grudnia 1921 r. L. AD. 6629/132 zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 87 stowarzyszenie pod nazwą: Okręgowe T-wo Rolnicze w Mławie.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 26 listopada 1921 r. L. AD. 8806/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 126 stowarzyszenie pod nazwą: Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Żyrardowie pow. Błońskiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 30 listopada 1921 r. L. Pr. 564/III zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 85 stowarzyszenie pod nazwą: Związek Rzemieślników Żydów w Mogielnicy.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 12.12 1921 r. L. AD. 5772/I zostało wciągnięte do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 75 stowarzyszenie pod nazwą: Stow. Zawodowe Właścicieli zakładów restauracyjnych w Płocku.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 20 grudnia 1921 r. L. AD. 4152/1/2 zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 137 stowarzyszenie pod nazwą: T-wo racjonalnego polowania w Radzyminie.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 20 grudnia 1921 r. L. AD. 8879/1/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 136 stowarzyszenie pod nazwą: Związek lokatorów w Żyrardowie.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 20 grudnia 1921 r. L. AD. 4740/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 139 stowarzyszenie pod nazwą: „Hechaluc Pionier“ w Włocławku.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 20 grudnia 1921 r. L. AD. 8388/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 138 stowarzyszenie pod nazwą: „T-wo Kulturalno-Oświatowe w m. Górze Kalwarji“.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 4 stycznia 1922 r. L. AD. 4180/3/I zostało wciągnęte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 140 stowarzyszenie pod nazwą: „Okręgowe Tow. Rolnicze w Przasnyszu".

OGŁOSZENIA.

Wydział hipoteczny sądu okręgowego w Płocku obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Josku-Chaimie Fuksie Lejby—właścicielu nieruchomości miejskiej w Płocku Nr. 204-B.

2) Katarzynie Nowickiej, współwłaścicielce dóbr Walerjanowo lit. B. powiatu Sierpskiego.

3) Stanisławie Pomirskim, współwłaścicielu dóbr Kowalenko A. i B. i Dąbrowa powiatu Mławskiego.

4) Janie Fijałkowskim, właścicelu parcel Nr. 21, zawierającej przestrzeni 3 dziesięciny 179 sążni, pochodzącej z dóbr Gościszka lit. D. powiatu Mławskiego.

5) Franciszku Fijałkowskim, właścicielu parceli Nr. 19 zawierającej przestrzeni 3 dziesięciny 179 sążni, pochodzącej z dóbr miasto i wieś Kuczbork lit. D powiatu Mławskiego.

6) Adamie Siostrzonkowskim, właścicielu parceli Nr. 7 zawierającej przestrzeni 1 dziesięcina 1290 sążni, pochodzącej z dóbr Starostwo-Mława lit. B, powiatu Mławskiego.

7) Piotrze Sparżaku, właścicielu parceli Nr. 16 zawierającej przestrzeni 3 dziesięciny 1410 sążni, pochodzącej z dóbr Turza-Wielka lit. F., powiatu Mławskiego.

8) Franciszku Żelazkowskim vel Zielazkiewiczu, właścicielu dóbr Chrostkowo lit. F., powiatu Rypińskiego.

9) Bonawenturze vel Bonifacym Krynickim, współwłaścicielu dóbr Wycinki B. D. E., powiatu Złońskiego

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczony został na dzień 11-go Kwietnia 1922 roku w tymże wydziale hipotecznym w Płocku.

Notarjusz Z. Ślaski w Płocku obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Gronczewskim vel Grąbczewskim Karolu, właścicielu działu ziemi Nr. 1 z dóbr Mieszczle lit. A., pow. Sierpskiego.

2) Smolińskim Janie, synu Jana, współwłaścicielu dóbr Osowiec-Kmiecy B. pow. Przasnyskiego.

Termin zamknięcia tych spadków wyznaczono na d. 1 Maja 1922 roku, w kancelarji Notarjusza Z. Ślaskiego w Płocku.

Notarjusz przy Sądzie Okręgowym w Płocku, Eugenjusz Płocki, obwieszcza, że zostały otwarte postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Aleksandrze Grączewskim, współwłaścicielu dóbr Smardzewo-Kmiece, albo Judyce i Smardzewo-Włosty lit. A., powiatu Płockiego.

2) Tadeuszu Waśniewskim, współwłaścicielu nieruchomości miejskich w Płocku Nr.Nr. 490 i 491.

3) Jadwidze Adamkiewicz, współwłaścicielce dóbr Starożreby A, powiatu Płockiego.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczony został na dzień 1 maja 1922 roku w kancelarji tegoż Notarjusza w Złocku.

Notarjusz Z. Ślaski w Płocku obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Prackim Albinie, współwłaścicielu dóbr Sulkowo-Tyburki C. pow. Lipnowskiego i wierzycielu sum: 2000 rubli i 350 rubli zabezpieczonych na tychże dobrach w dziale IV pod Nr.Nr. 2 i 3.

2) Tober Rudolfie, właścicielu czterech parceli oznaczonych Nr.Nr. 5, 6, 7 i 8 z dóbr Kamienie-Kotowe lit. B. pow. Lipnowskiego, w spółce włościan „Rozalin".

3) Gołębiewskim Tomaszu, właścicielu parceli Nr. 16 z dóbr Myszewko-Małoszewo A, pow. Płockiego.

4) Wnuk Marjannie, właścicielce parceli Nr. 19 z dóbr Myszewko-Małoszewo A. pow. Płockiego i parceli Nr. 13 z dóbr Myszewko-Małoszewo B. pow. Płockiego.

5) Żdziarskich małżonkach Józefie i Olimpji, współwłaścicielach dóbr Żórawinko-Dziewki lit. E, H, I pow. Sierpskiego.

6) Perlmutrze Mendlu, współwłaścicielu dóbr Szulmierz-Włosty D. pow. Ciechanowskiego.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczono na d. 1 maja 1922 roku, w kancelarji Notarjusza Z. Ślaskiego w Płocku.

Wydział hipoteczny powiatowy w Płocku obwieszcza, iż otwarto postępowania spadkowe po zmarłych: Janie Zaleskim współwłaścicielu osady włościańskiej Nr. 6 i 7 we wsi Słupno, Arkadjuszu Chęcińskim właścicielu 10 morgów ziemi z osady włościańskiej Nr. 5 we wsi Rogotworsk, Stanisławie Przedpełskim współwłaścicielu tejże osady Nr. 5 i Antonim Sławińskim (vel Słowiński) współwłaścicielu nieruchomości Nr. 152 w m. Wyszogrodzie, do zamknięcia których wyznaczono termin na dzień 26 kwietnia 1922 roku w kancelarji rzeczonego Wydziału.

Wydział hipoteczny powiatowy w Płocku obwieszcza, że po zmarłej Józefie Sieradzkiej żonie Jana, współwłaścicielce osady włościańskiej Nr. 9 we wsi Kostrogaju, otwarto postępowanie spadkowe, do zamknięcia którego wyznaczono termin na dzień 6 kwietnia 1922 roku, w którym powinny się stawić wszystkie osoby zainteresowane w kancelarji rzeczonego Wydziału.

Józef Brudnicki, Notarjusz przy Sądzie Okręgowym w Płocku ogłasza, że zostało otwarte postępowanie spadkowe po śmierci następujących osób, a mianowicie:

1) Po Ludwiku Kukawczyńskim, wierzycielu sumy rubli 900 i ewikcji rubli 270 zahipotekowanych na nieruchomości Płockiej Nr. 506-A pod Nr.Nr. 6 i 7 działu IV.

2) Po Antonim Grabowskim, wierzycielu sumy rubli 25.000 zahipotekowanej na dobrach ziemskich Borowice, powiatu Płockiego.

3) Po Józefie Pietrzykowskim, współwłaścicielu dóbr ziemskich Turza Wielka A. C. E. K. M. P. G. H. R. S. T. Nr. IV, powiatu Lipnowskiego.

4) Po Wojciechu Chabasińskim, współwłaścicielu dóbr ziemskich Michałkowo, powiatu Lipnowskiego.

5) Zo Andrzeju Czyżyku, współwłaścicielu dóbr ziemskich Września D. powiatu Sierpskiego.

Termin do zamknięcia powyższych spadków, został wyznaczony na dzień 12 lipca 1922 roku i w tym dniu osoby zainteresowane winny się stawić do kancelarji tegoż Notarjusza Brudnickiego, w celu ujawnienia swych praw do spadku.

Notarjusz przy Sądzie Okręgowym w Płocku, Eugenjusz Płcski, obwieszcza, że zostały otwarte postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Józefie Karskim, wierzycielu sumy 9900 rubli na dobrach Osiek-Wlostybory powiatu Sierpskiego i 2000 rubli na dobrach Pniewo powiatu Sierpskiego.

2) Ludwiku Lewandowskim, współwłaścicielu dóbr Wyszyny lit. F. powiatu Płockiego.

3) Tomaszu Filant, właścicielu parceli Nr. 5 z dóbr Białyszewo i Szczepanki lit. A., powiatu Sierpskiego.

Termin do zamknięcia postępowania spadkowego wyznaczony został w kancelarji tegoż Notarjusza Płockiego na dzień 1 sierpnia 1922 roku.

Notarjusz Hipoteczny w Płocku Z. Ślaski obwieszcza że otwarte zostały spadki po zmarłych:

1) Romanie Mielcarskim, albo Mielczarskim, właścicielu parceli Nr. 9 z dóbr Sąchocino-Badurki A-b, pow. Płockiego.

2) Janie Tyska, właścicielu dwóch parceli NrNr. 16 i 17 z dóbr Piotrowo A, pow. Płockiego.

3) Filipinie Kruszyńskiej, współwłaścicielce dóbr Drobin poduchowny, pow. Płockiego.

Termin do zamknięcia powyższych postępowań spadkowych wyznaczony został na d. 3 Sierpnia 1922 r. w kancelarji Notarjusza Z. Ślaskiego w Płocku.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Wincenty Siarkiewicz, zamieszkały przy ulicy Żelaznej Nr. 81 w Warszawie ogłasza, że na zasadzie tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 9 Grudnia 1921 r., za Nr. 3131, w dniu 11 Kwietnia 1922 roku, od godziny 10 rano, odbędzie się w gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 11, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości, warszawskiej Nr. 1600 D. należącej do Józefa Antoniego i Wincentego Rakowskich i Marji Kobyłeckiej znajdującej się w mieście Warszawie na ziemi dziedzicznej przy ulicy Grójeckiej Nr. 25, składającej z placu przestrzeni około 6010 łokci kwadratowych, domu frontowego murowanego 1 piętrowego, oficyny murowanej parterowej, komórek drewnianych, parkanu drewnianego i innych przyleżności szczegółowo wskazanych w opisie.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, obciążona hipotecznymi długami na ogólną sumę Rb. 6330 i Mk. 65.000.— i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu z dnia 30 Grudnia 1921 roku.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 3.000.000.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany złożyć kaucji Mk. 300.000.

Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji wydziału XI cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Wincenty Siarkiewicz, zamieszkały przy ulicy Żelaznej Nr. 81 w Warszawie ogłasza, że w drodze działów na mocy tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 28 Grudnia 1921 r. za Nr. 4045 w dniu 13 Kwietnia 1922 roku, od godziny 10 rano, odbędzie się w gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 11, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości, warszawskiej Nr. 1713 F, należącej do Janiny-Tekli i Anny-Kazimiery Fijałkowskich znajdującej się w stołecznym mieście Warszawie na ziemi dziedzicznej w 9 Komisarjacie Policji Państwowej, przy ulicy Mokotowskiej Nr. 36 A, składającej się z placu przestrzeni 745.22 metrów kwadratowych, na którym rozpoczęto budowę domu w roku 1914, na całej powierzchni placu, mury którego są wyciągnięte do wysokości stropów parterowych i innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, obciążona hipotecznymi długami na ogólną sumę Rub. 121.000 i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 4.117.830.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany złożyć kaucji Mk. 411783.

Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji wydziału I cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Wincenty Siarkiewicz, zamieszkały przy ulicy Żelaznej Nr. 81 w Warszawie ogłasza, że w drodze działów na mocy tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Warszawie z d. 1 Października 1921 r. za Nr. 2107 w dniu 13 Kwietnia 1922 roku, od godziny 10 rano, odbędzie się w gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 11, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości warszawskiej Nr. 1676, należącej do Tobjasza, Mani i Juljana Owczyńskich, znajdującej się w stołecznym mieście w Warszawie, w XI Komisarjacie Policji Państwowej, przy ulicy Poznańskiej Nr. 22 (Wielkiej), na ziemi dziedzicznej, składającej się z placu przestrzeni 42287 sażeni kwadratowych, domu frontowego murowanego 3 i 4 piętrowego, dwóch oficyn murowanych 4 piętrowych, oficyny poprzecznej 4 piętrowej, wozowni i stajni murowanych, budowli parterowej murowanej, szopy drewnianej i innych przynależności szczegółowo wskazanych w opiesie.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, obcią-

żona hipotecznymi długami na ogólną sumę Rb. 79750 i marek 226.600 i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu z dnia 28 Grudnia 1921 roku.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej marek 4.341.000.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany złożyć marek 434100.

Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji wydziału I cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Wincenty Siarkiewicz, zamieszkały przy ulicy Żelaznej Nr. 81 w Warszawie ogłasza, że w drodze działów na mocy tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 2 Czerwca 1921 r. za Nr. 1415 w dniu 13 Kwietnia 1922 roku, od godziny 10 rano, odbędzie się w gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 11, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości, warszawskiej Nr. 2329/30 B, należącej do Ezryela Perkala, Szymona Rozenberga i Kratków, znajdującej się w stołecznem m. Warszawie, na ziemi emfiteutycznej w 5 Komisarjacie Policji Państwowej przy ul. Pawiej Nr. 32 składającej się z placu przestrzeni około 4000 łokci kwadratowych, domu frontowego murowanego 3 piętrowego, 2-ch oficyn murowanych 2 i 3 piętrowych, poprzecznej oficyny murowanej 3 piętrowej, krowiarni murowanej i innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, obciążona hipotecznymi długami na ogólną sumę Rub. 63 000 i Mk. 1.216.246 i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu z dnia 6 Lipca 1921 roku.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 2.500.000.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany złożyć kaucji Mk. 250.000.

Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji wydziału I cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Wincenty Siarkiewicz, zamieszkały przy ulicy Żelaznej Nr. 81 w Warszawie ogłasza, że w drodze działów na mocy tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Warszawie z dn. 18 Listopada 1921 r. za 2466 w dniu 4 Kwietnia 1922 roku, od godziny 10 rano, odbędzie się w gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 11, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości, warszawskiej Nr. 1608 A. C. należącej do Janiny Wojciechowskiej i Jana i Heleny Ostrowskich znajdującej się w stołecznym m. Warszawie przy ul. Nowogrodzkiej Nr. 7, na ziemi dziedzicznej składającej się z placu przestrzeni 4055 łokci kwadratowych, domu murowanego frontowego 3 piętrowego od ulicy i 4 piętrowego od podwórza, dwóch oficyn bocznych murowanych 4 piętrowych, poprzecznej oficyny murowanej 4 piętrowej i innych przynależności szczegółowo wskazanych o opisie.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, obciążona hipotecznymi długami na ogólną sumę Rubli 166.500 i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu z dnia 12 Grudnia 1921 roku.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 19.165.000.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany złożyć kaucji Mk. 1.916.500.

Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji wydziału X cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Bronisław Bagiński, zamieszkały przy ulicy Poznańskiej Nr. 32 w Warszawie, ogłasza, że w drodze działów na zasadzie Tytułu Wykonaw. Sądu Okręgowego w Warszawie z d. 8 Sierpnia 1921 r. za Nr. 1771 w dniu 12 Kwietnia 1922 roku, od godziny 10 rano, odbędzie się w gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 11, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości miejskiej należącej do 1. Czesława Szymcona, 2. Marty Symcowej i 3. Janiny, Łucji niepełnoletnich Oborskich, oraz Marji 1-voto Oborskiej, 2-voto Dziubalskiej znajdującej się w Warszawie na Pradze, w XIV Okręgu Policji Miejskiej i w XIV Okręgu Sądu Pokoju, oznaczona jest policyj. Nr. 25 przy ul. Wileńskiej i hipotecz. Nr. 760, na gruncie emfiteutycznym, — posiada ogólnej przestrzeni placu 3.300 łokci kwadr. po potrąceniu oddzielonych na rozszerzenie ulicy Wileńskiej składającej się 1) z domu murowanego dwupiętrowego mieszkalnego i piwnicach i suterenach, 2) Oficyny murowanej dwupiętrowej mieszkalnej, 3) Budynku murowanego, parterowego, mieszczącego skanalizowane wychodki, 4) Dwóch budynków drewnianych mieszczących komórki i innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, obciążona hipotecznymi długami na ogólną sumę Rubli 19.500 i pożyczką Towarzystwa Kredytowego M. Warszawy w sumie Rubli 15.000 i podlega sprzedaży, w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu z dnia 18 Listopada 1921 roku.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 2.128.000.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany złożyć kaucji 212.800 Mk.

Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji wydziału X-go cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Bronisław Bagiński, zamieszkały przy ulicy Poznańskiej Nr. 32 w Warszawie, ogłasza, że w drodze działów na zasadzie Tytułu Wykonaw. Sądu Okręgowego w Warszawie z d. 21 Września 1921 r. za 2420 w dniu 6 Kwietnia 1922 roku, od godziny 10 rano, odbędzie się w gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 11, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości miejskiej, należącej do Jana Pobratyna,

Henryka Pobratyna, Zofji Ratyńskiej, Marji i Stanisława Sawickich oraz Witolda Żórawskiego, znajdującej się w Warszawie, w I Komisarjacie Policji Miejskiej i w I Okręgu Sądu Pokoju, oznaczona jest pol cyjn. Nr. 8 przy ulicy Furmańskiej i hipotecznym Nr. 6588, na gruncie dziedzicznym posiada ogólnej przestrzeni placu 245,07 kwadr. sażeni, składającej się 1) z budynku drewnianego parterowego od ul. Furmańskiej, 2) Oficyny murowanej 4 piętrowej na suterenach, mieszkalnej, 3) Budynku murowanego parterowego z facjatami mieszczącego kuźnię, 4) Budynku drewnianego, mieszczącego w sobie 19 komórek, 5) Wychodków murowanych skanalizowanych, 6) Szopy na skład drzewa i węgla oraz parkanu z desek i innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, obciążoną hipotecznymi długami na ogólną sumę Rub. 165,000 i Pożyczką Towarzystwa Kredytowego M. Warszawy w sumie Rub. 18.000 i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu z dnia 15-go Listopada 1921 roku.

Licytacia rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 2,500 000.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany złożyć kaucji Mk. 250,000.

Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji wydziału XI cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Bronisław Bagiński, zamieszkały przy ulicy Poznańskiej Nr. 32 w Warszawie, ogłasza, że w drodze działów na zasadzie Tytułu Wykonaw. Sądu Okręgowego w Warszawie z dn. 21 Września 1921 r. za Nr. 2421 w dniu 12 Kwietnia 1922 roku, od godziny 10 rano, odbędzie się w gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 11, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości miejskiej, należącej do Jana Pobratyna, Henryka Pobratyna, Zofji Ratyńskiej, Marji i Stanisława Sawickich oraz Witolda Żórawskiego, znajdującej się w Warszawie w I Komisarjacie Policji Miejskiej i w I Okręgu Sądu Pokoju, oznaczona jest pol cyjn. Nr. 53, obecnie Nr. 79 przy ul. Dobrej, na gruncie dziedzicznym, posiada ogólnej przestrzeni placu 355,35 kwadrat. sażeni Nr. 2700 hipotecznym oznaczona, składającej się z domu frontowego murowanego, czteropiętrowego, mieszkalnego, 2) Oficyny murowanej czteropiętrowej mieszkalnej, 3) Oficyny murowanej na suterenach 4-o piętrowej, 4) Oficyny murowanej, parterowej z facjatami, 5) Oficyny murowanej jednopiętrowej z facjatami, 6) Wychodków murowanych, 7) Przybudówki murowanej stanowiącej przedłużenie kuźni, 8) Przybudówki z klatką schodową i innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, obciążona hipotecznymi długami na ogólną sumę Rb. 40,700— Mk. 400,000 i Pożyczka Towarzystwa Kredytowego M. Warszawy Rub. 122,200, podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu z dnia 16 Listopada 1921 roku.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 8 000,000.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany złożyć kaucji Mk. 800,000.

Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji wydziału XI cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Jan Łada, przy ulicy Pięknej Nr. 58 zamieszkały, ogłasza, że w dniu 4 kwietnia 1922 r. od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację, połowy włościańskiej osady, położonej we wsi Podgóra gminy Czersk powiatu Grójeckiego, należącej do Józefa i Franciszki małż. Rogulskich, składającej się z 9 morgów 170 prętów ziemi i prawa do ogólnego pastwiska zapisanej w tabeli likwidacyjnej pod Nr. 3. Na osadzie tej znajdują się zabudowania drewniane, pokryte słomą: dom, stodoła i obora pod jednym dachem, obórka, studnia bez żórawia i ogródek owocowy, w którym znajduje się 167 sztuk drzew, a w polu znajduje się 60 drzew. Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym przy Sądzie Pokoju w Grójcu, obciążona hipotecznymi długami na sumę 250,000 z 6% oraz 10,366 marek kosztów i 1200 rubli i dożywotnimi alimentami szczegółowo wskazanymi w opisie w dniu 15 listopada 1921 r. sporządzonym i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie na żądanie Wojciecha Kołnierzaka. Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 800,000 marek. Życzący wziąć udział w licytacji, obowiązany złożyć kaucję 80,000 mk. i świadectwo o pochodzeniu włościańskiem. Warunki licytacji mogą być przejrzane w kancelarji wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Jan Łada, przy ulicy Pięknej Nr. 58 zamieszkały, ogłasza, że w dniu 4 kwietnia 1922 r. od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów osady włościańskiej, zapisanej w tabeli likwidacyjnej pod Nr. 7, położonej we wsi Runów, gminy Jazgarzew, starostwa Grójeckiego, pozostałej po Katarzynie Kiljanczyk, składającej się z 7 morgów 11 prętów ziemi. Na osadzie tej znajdują się zabudowania drewniane pokryte słomą: dom, obora, stodoła, szopa przybudowana do stodoły, chlewki, ogródek, w którym znajduje się 8 sztuk drzew owocowych i 3 dzikich i studnia bez żórawia; zabudowania w części ogrodzone parkanem.

Powyższa osada nie jest w zastawie, hipoteki urządzonej nie posiada i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie na żądanie Teresy Miłodrowskiej.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 400 000 mk. Życzący wziąć udział w licytacji, obowiązany złożyć kaucję 40,000 mk. i świadectwo o pochodzeniu włościańskiem.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji i wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Płocku na pow. Płoński Jan Klimkiewicz w Płońsku, ul. Pułtuska Nr. 17, obwieszcza, że w dniu 8 kwietnia 1922 roku od godz. 10 zrana odbędzie się na żądanie Władysława Chylińskiego w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Płocku sprzedaż w drodze działów przez publiczną licytację osady rolnej w osadzie i gminie Sochocin pow. Płońskiego pod Nr. 13 tabeli zapisanej i należącej do sukcesorów po zmarłych Wojciechu i Zuzannie-Korduli małż. Chylińskich, Władysława Chylińskiego i Maksymiljana Bocha.

Osada powyższa składa się z dwóch morgów ziemi w trzech działkach i placu z zabudowaniami, t. j. domem drewnianym mieszkalnym i trzema drewnianemi chlewkami i pod działanie Ustaw Najwyżej zatwierdzonych 1864 roku nie podpada; licytacja rozpocznie się od sumy Mk. 100.000 (sto tysięcy).

Zamierzający wziąć udział w licytacji winni złożyć Mk. 10.000 kaucji.

Akta sprawy licytacyjnej mogą być przeglądane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Płocku w godzinach urzędowych.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Józef Niedźwiedzki, przy ul. Chmielnej Nr. 11 zamieszkały, ogłasza, że na żądanie Abrama-Moszka Engla w dniu 12 kwietnia 1922 r. od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 11, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów nieruchomości warszawskiej Nr. 6927, położonej przy ulicy Sosnowej Nr. 8, należącej do Abrama-Moszka Engla i Henryka Szwarcmachera, składającej się z placu, przestrzeni około 607 metrów kwadratowych, domu frontowego murowanego 6-piętrowego, oficyny murowanej 5-piętrowej oraz innych przynależności, szczegółowo wskazanych w opisie, w dniu 7 stycznia 1922 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę Rub. 154.470 i marek 20.150.000, oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie, podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 9.952.840.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum Mk. 995.284.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Józef Niedźwiedzki, przy ul. Chmielnej Nr. 11 zamieszkały, ogłasza, że na żądanie Abrama-Moszka Engla w dniu 12 kwietnia 1922 r. od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 11, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów nieruchomości warszawskiej Nr. 1510, położonej przy ulicy Złotej Nr. 45 róg Sosnowej, należącej do Abrama-Moszka Engla i Henryka Szwarcmachera, składającej się z placu przestrzeni 754 mtr. kwadratowych, domu frontowego murowanego 6-piętrowego, oficyny murowanej 5-piętrowej, oraz innych przynależności, szczegółowo wskazanych w opisie, w dniu 7 stycznia 1922 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę Rub. 211.370 i marek 20.150.000, oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie, podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 14.218.735.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum Mk. 1.421.874.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Józef Niedźwiedzki, przy ul. Chmielnej Nr. 11 zamieszkały, ogłasza, że na żądanie Dymy Ambasz i innych w dniu 12 kwietnia 1922 r. od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 11, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów nieruchomości „Wielka Wola i Czyste Nr. 72", dawniej powiatu Warszawskiego, obecnie do terytorjum m. st. Warszawy włączonej, położonej na Woli przy ulicy Prądzyńskiego, należącej do Naumy Ambasz, Chaima Ambasza, Abrama Rękawa, Chaima Rękawa i Bolesława Krysiewicza, składający się z placu przestrzeni około 9.000 łokci kwadratowych, domu frontowego drewnianego parterowego, oficyny drewnianej piętrowej oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 7 stycznia 1922 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę Rub. 9.200 i marek 45.000 oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 500.000.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum Mk. 50.000.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Józef Niedźwiedzki, przy ul. Chmielnej Nr. 11 zamieszkały, ogłasza, że na żądanie Franciszka Szczerbińskiego w dniu 7 kwietnia 1922 r. od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 11, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów części nieruchomości warszawskiej Nr. 3119, położonej przy ulicy Przyokopowej Nr. 5, należącej do Gustawa - Edwarda, Augusta, Ryszarda, Stanisława i Otylji Hanischów, składającej

się z placu przestrzeni około 6.000 łokci kwadratowych bez żadnych zabudowań oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 13 września 1921 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym nie jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 1,502,000, lecz zgodnie z art. 1182 Ust. Post. Cyw może być sprzedana niżej oszacowania.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum Mk. 150,200.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie. Józef Niedźwiedzki, przy ul. Chmielnej Nr. 11 zamieszkały, ogłasza, że na żądanie Bruchy-Chany-Rajzli Szychta w dniu 7 kwietnia 1922 r. od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 11, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów nieruchomości warszawskiej Nr. 2426, położonej przy ulicy Nowolipie Nr. 30, należącej do Estery - Małki Gincberg i Bruchy - Chawy - Rajzli Szychta, składającej się z placu przestrzeni około 675 1/9 kwadratowych sążeni, domu frontowego murowanego 4-piętrowego, pięciu oficyn murowanych: jednej — 4-piętrowej, trzech — 3-piętrowych i jednej — 2-piętrowej, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 7 grudnia 1921 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę Rubli 82,166 kop. 67 i Marek 99.000 oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 6,000,000.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum Mk. 600.000.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Józef Niedźwiedzki, przy ul. Chmielnej Nr. 11 zamieszkały, ogłasza, że na żądanie Arona Sztelmana w dniu 7 kwietnia 1922 r. od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 11, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów nieruchomości warszawskiej Nr. 5863 przy zbiegu ulicy Złotej Nr. 83 i Żelaznej, należącej do Abrama vel Adolfa Krongolda, Izaaka vel Ignacego Krongolda, Szyi, Lejbusia, Szlamy i Arona vel Arnolda Sztelmanów, składającej się z placu ogólnej przestrzeni około 4190 łokci kwadratowych, domu frontowego murowanego 5-piętrowego i dwóch oficyn: tylnej i lewej murowanych pięciopiętrowych oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 4 stycznia 1921 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę Rb. 334,500 i Mk. 341,600 oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie, podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 1,500,000, lecz zgodnie z art. 1182 Ust. Post. Cyw. może być sprzedaną niżej oszacowania.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum Mk. 150.000.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Józef Niedźwiedzki, przy ul. Chmielnej Nr. 11 zamieszkały, ogłasza, że na żądanie Leontyny hr. Potockiej w dniu 17 stycznia 1922 r. od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 11, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów nieruchomości warszawskiej Nr. 1463, położonej przy ulicy Śliskiej Nr. 44, należącej do Leontyny hr. Potockiej i Tadeusza Kazimierza Jeżewskiego, składającej się z placu, przestrzeni, podług wykazu hipotecznego 2597,9 łokci kwadratowych, domu frontowego murowanego 3-piętrowego, trzech oficyn murowanych: jednej 4-piętrowej i dwóch 3-piętrowych oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 15 o grudnia 1921 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę Rubli 9764 i Marek 90.000 oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 5,013,000.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum Mk. 501,300.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Józef Niedźwiedzki, przy ul. Chmielnej Nr. 11 zamieszkały, ogłasza, że na żądanie wierzyciela Banku Handlowego w Warszawie w dniu 7 kwietnia 1922 r. od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 11, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze przymusowej egzekucji nieruchomości warszawskiej Nr. 5616, położonej przy ulicy Górczewskiej Nr. 15, należącej do sukcesorów Adolfa Hamburgera: 1) nieletniego Michała Hamburgera, 2) Józefa Hamburgera, 3) Alek-

sandra Hamburgera i 4) Reginy Hamburger, składającej się z placu, przestrzeni 2714 sążni kwadratowych, bez żadnych budynków oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 24 czerwca 1920 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę Rubli 237,118 kop. 67 oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 129,600, lecz zgodnie z art. 1182 Ust. Post. Cyw. może być sprzedaną niżej oszacowania.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum Mk. 12,960.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Antoni Holtorf, zamieszkały przy ul. Leszno Nr. 25 obwieszcza, że na żądanie Stefana Tylińskiego w dniu 11 kwietnia 1922 r. o godz. 10 rano w gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ul. Miodowej Nr. 11 odbędzie się publiczna sprzedaż przez licytację, w drodze działów, nieruchomości warszawskiej Nr. hipotecznym 1531-A oznaczonej, przy ulicy Chmielnej Nr. 28 położonej, należącej do Franciszki - Józefy Grzybowskiej, nieletniej Zofji Grzybowskiej i Stefana Tylińskiego, składającej się z placu przestrzeni około 2385 łokci kw., domu frontowego murowanego 2-u piętrowego, dwóch oficyn murowanych 2-u piętrowych i innych przynależności szczegółowo wymienionych w opisie.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w Wydziale Hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, obciążona pożyczką Towarzystwa Kredytowego miejskiego na sumę 16.500 rub. i długiem prywatnym, wraz z kaucją na 44 000 rub. Podlega sprzedaży w całkowitym komplecie, podług opisu dokonanego w dniu 30 grudnia 1921 r.

Licytacja rozpocznie się od sumy 15.000.000 mk.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum w ilości 1.500.000 mk. na ręce komornika prowadzącego licytację. Wszelkie dokumenty odnoszące się do tej licytacji są do przejrzenia w kancelarji I Wydziału Sądu Okręgowego w Warszawie.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie w dniu 21 grudnia 1921 r. wciągnięto:

„Związek Powiatowych Spółdzielni Spożywczych Urzędników Państwowych i Komunalnych Województwa Warszawskiego z odpowiedzialnością udziałami w Warszawie", Siedziba Spółdzielni w Warszawie Złota 75. Członkowie odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni do wysokości zadeklarowanego udziału. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: nabywanie i branie w komis w kraju i zagranicą artykułów pierwszej potrzeby tak za gotówkę, jak i na kredyt. Wysokość udziału 450.000 marek wpłaconych przy deklaracji. Do Zarządu wybrani zostali: Jan Waśkiewicz, Jan Marczyński, Stefan Sumiński wszyscy w Warszawie, Antoni Kossak w Ciechanowie, Zygmunt Płuciński w Mławie. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Dziennik Urzędowy Wojewódzki" w Warszawie. Zarząd składa się z 5 członków. Czeki, weksle, pełnomocnictwa, kontrakty i inne zobowiązania winny być podpisane łącznie przez 2 członków Zarządu. Zwykłą korespondencję podpisywać będzie jeden z członków Zarządu.

Warszawa, dnia 23 grudnia 1921 r.

Sąd Okęgowy Wydział IV.

OBWIESZCZENIE.

Państwowa Szkoła Budownictwa w Warszawie (Kopernika 28) otwiera, o ile liczba zapisów będzie nie mniej, niż 15 osób, siedmiotygodniowy kurs dla dozorców robót drogowych i wodnych. Kurs trwać będzie od 13 lutego do 1 kwietnia r. b. włącznie. Kandydaci winni mieć cenzus naukowy z dwóch klas gimnazjalnych conajmniej i praktykę odnośnych robót.

PRZETARG.

W drodze submisji mają być wydane oddzielnie następujące roboty:

1) **kompletne rozebranie hangarów Nr. 17, 21, 33, 38 i 3 baraki z blachy falistej razem 64135 m. — zabudowanej pojemności na Stacji Lotniczej w Grudziądzu.**
2) **kompletne postawienie powyższych objektów w Dęblinie z uwzględnieniem dostaw wszelkich brakujących materjałów.**

Szczegółowe oferty należycie ostemplowane na powyższe prace złożyć w zapieczętowanych oddzielnych kopertach z napisem:

1. Rozebranie hangarów na Stacji w Grudziądzu.

2. Postawienie hangarów z Grudziądza w Dęblinie,

w kancelarji Szefostwa Inż. i Sap. D. O. K. VIII w Grudziądzu do dnia 1 lutego b. r. o godz. 12-tej — poczem w obecności ofertantów nastąpi otwarcie ofert. Celem wypracowania szczegółowych ofert przez ubiegających się o powyższe prace wedle wskazówek Szefostwa Inż. i Sap. można oglądać odnośne budynki od dnia 7. I. b. r. w godzinach urzędowych od 9-ej do 15-ej i pobrać pomiary na miejscu za poprzednim zgłoszeniem się w kancelarji Szefostwa Inż. i Sap. w Grudziądzu, gdzie także przeglądać można szczegółowe warunki i przepisy techniczne.

3. Wadjum do licytacji mk. 1.000.000.

DOW. OKR. KORP. VIII w GRUDZIĄDZU, SZEFOSTWO INŻ. SAP.

Ldz. 375 dnia 4 stycznia 1922 r.

Tłoczono w Drukarni Państwowej, Miodowa 20. № 16364. 16. I. 21.